

PARLAMENT DE CATALUNYA

Núria de Gispert i Català

Presidenta

Sopar amb motiu del 10è aniversari d'Oncolliga

Barcelona, 13 de juny de 2013

La presidenta

Bona nit a tothom. Els he demanat que no em deixessin sola aquí i que m'acompanyessin en aquesta salutació que els vull fer. En primer lloc, vull agrair la invitació. Sempre que em conviden des d'Oncolliga hi vaig. He anat a Terrassa, he anat a Matadepera, a Sant Cugat, a Molins de Rei. I la veritat és que a Barcelona no hi havia anat. Em faltava Barcelona, la meva ciutat. Per tant, quan per mitjà del vicepresident, Francesc Codina, se'm va dir, doncs vaig tenir sort, perquè no tenia res, aquesta nit, i per tant podia venir.

Primer vull saludar el president del patronat, el president i els membres de la junta directiva, el vicepresident, la síndica de l'ajuntament de Barcelona, la representant de l'ajuntament de Barcelona de la gent gran, els membres de la fundació i tots vostès. No em vull deixar ningú.

I voldria començar felicitant Oncolliga per la feina que fa, una feina que és important, que ha estat important sempre. Quan es va crear ara fa deu anys, aquell era un moment de creixement, i per tant era un moment en què la creació d'entitats o fundacions era fàcil, perquè no hi havia gaires problemes. Avui la situació no és fàcil, i vostès ho saben. El president ho ha dit molt bé, ho ha dit d'una manera molt senzilla. Vaja, tots dos presidents, ho han dit. Realment, no estem en un moment fàcil. Estem en un moment complicat, i és en aquests moments difícils que es veu la força de les entitats o la força de les persones. I després de deu anys d'Oncolliga crec que és per felicitar-nos i per felicitar els seus responsables per haver arribat al desè aniversari amb aquesta força, amb aquesta plenitud i amb aquestes ganes de continuar treballant.

I vull, en aquest moment, agrair al president, el senyor Diaz Salanova, la seva capacitat d'assumir el relleu. No és fàcil. Quan ets en un lloc directiu, sigui el que sigui, creus que ho pots fer bé, que ho fas bé, i has de decidir tu mateix que t'has

PARLAMENT DE CATALUNYA

Núria de Gispert i Català

Presidenta

de retirar. I deixar pas a la renovació no és fàcil, i ell ho fa d'una manera molt senzilla, molt bé. Crec que és important reconèixer-li-ho. I crec que és molt positiu que no es retiri als 'cuarteles de invierno', ja que la seva experiència és important que es mantingui, i, per tant, que tant en Morell, que serà qui el substituirà, com en Codina, que serà a la junta directiva, comptin amb la seva experiència, amb la seva capacitat i amb la seva voluntat de continuar treballant per tot el que significa Oncolliga. Els demano ara un aplaudiment ben fort per a ell.

Quan un va a un sopar com el d'avui, intenta veure què pot dir, i que siguin coses que no siguin de llibre, i tampoc preparades, sinó aspectes de la nostra vida que entrin no solament pel cap, sinó també pel cor. I quan et conviden a un sopar d'Oncolliga, en el primer que penses és en un concepte que avui dia, i des de fa dos o tres anys encara més, és important a casa nostra, que és el concepte de la solidaritat.

Oncolliga, si se la pot definir d'alguna manera, és una entitat solidària, una entitat que ha buscat la manera d'ajudar qui ho necessita en una malaltia que, per desgràcia, la podem tenir qualsevol de nosaltres. Si mirem les estadístiques i els números que el departament de salut publica cada any, i jo he mirat els del 2012, un de cada tres homes i una de cada quatre dones al llarg de la seva vida poden tenir amb una certa facilitat una malaltia cancerígena. Això et fa pensar, i et fa pensar que la loteria et pot tocar. La loteria al revés, naturalment. I, per tant, t'ho has de plantejar i t'has de preparar. I quan vas més enllà en les dades del departament de salut, el 2012, a Catalunya, s'han diagnosticat 33.700 casos de càncer, 20.000 en homes i 13.700 en dones. Aquí, permetin-me un cert acudit, o una certa, diria, digressió: que les dones, que no guanyem en molts camps, almenys en aquest guanyem. Hem guanyat la partida, com l'hem guanyada en l'esperança de vida. Això sí que ho tenim guanyat des de fa molts anys, i dubto que els homes ens igualin algun dia. Però en càncer també. Però també cal avisar les dones: el càncer de pulmó, que estava en el novè o el desè lloc, ara en les dones està en el quart, i això és claríssimament pel tema de fumar. És veritat que cada vegada hi ha menys persones, homes i dones, que fumen, però cada vegada més les que fumen més són les dones, i això en la salut també es nota.

Ara només parlo del que he vist en les dades que el departament de salut ens dóna. Però també hem de parlar del que he dit abans, d'aquesta solidaritat. Oncolliga, com altres entitats relacionades amb la salut i el càncer, el que fa sobretot és tenir bons professionals, atendre les persones malaltes i les famílies,

PARLAMENT DE CATALUNYA

Núria de Gispert i Català

Presidenta

oferir una bona atenció psicosocial i tenir un conjunt important de voluntaris. I he vist, per les dades de la memòria, que compta amb quatre-cents voluntaris. Crec que això mereix també un capítol a part. És important dedicar una part de les teves hores lliures no solament al teu lleure personal, sinó a pensar en la col·lectivitat. I això, a Catalunya, no és difícil. Ho dic així de clar: no és difícil. La solidaritat s'hi demostra dia a dia, i ho veiem amb dades constants cada dia. Aquests anys de crisi econòmica greu, a Catalunya la solidaritat ha crescut. Ha crescut en tots els àmbits. Un exemple molt clar el tenim cada any quan 'La marató' de TV3 demana voluntaris i demana solidaritat, i et trobes que, per exemple, el 2012 va ser dedicada al càncer i que en un dia es van aconseguir 10 milions d'euros. I això amb aportacions de cent euros, de tres euros, de deu euros, de quinze euros. La gent se solidaritza, entén el problema dels altres i ajuda amb el que tingui. Amb poc o molt, amb el que tingui. Els voluntaris en són un exemple claríssim.

Fa unes setmanes vaig anar a un acte que se celebra cada any i que organitza 'El Periódico': el premi Català de l'any, en què donen diversos guardons. Un va ser en l'àmbit social, i el van donar a la Federació Catalana de Voluntariat. Sis-cents mil voluntaris, tenim a Catalunya. Es diu ràpid. Sis-cents mil voluntaris. La nostra població passa de 7 milions. Doncs 600.000 dediquen unes hores de la seva vida al voluntariat. Això no passa enlloc més. La força de la societat civil, com deia abans Diaz Salanova, és claríssima, a Catalunya. Hi ha cinquanta o seixanta mil associacions creades, i hi ha vora deu mil fundacions. I aquestes associacions i fundacions, algunes, o moltes, són de lleure, cultura, el que sigui. Però moltes són per a atencions socials, i Oncolliga n'és una. I això és important conèixer-ho, saber-ho. I és important que ens en sentim, d'alguna manera, orgullosos. Perquè en aquests temps, en què l'orgull està molt baix, en què la gent no està gens animada, en què falta un cert missatge d'esperança, això ens ha de donar esperança. I, per tant, crec que és important que aquesta nit, que celebrem el desè aniversari d'Oncolliga, marxem d'aquí amb un cert esperit optimista, que la crisi un dia passarà. N'hem tingut d'altres, diferents, però les hem superades. Aquesta també la superarem. Però la superarem, sobretot, investint-nos del caràcter i el tarannà que tenim a casa nostra, que som capaços de fer de les pedres el que sigui per continuar caminant.

Demà tinc un acte al Parlament: la Festa de la ciència. Al Parlament obrim les portes dos cops l'any. Un, per la Setmana de la ciència, el primer acte de la qual es fa al palau del Parlament. El cap de setmana de la ciència està dirigit sobretot a la societat, als ciutadans, perquè coneguin el món de la investigació, l'excel·lència, el

PARLAMENT DE CATALUNYA

Núria de Gispert i Català

Presidenta

coneixement. I, per tant, no és un esdeveniment tancat per a les universitats o els laboratoris, sinó que s'obre a la ciutadania en general. Enguany l'ajuntament de Barcelona em va demanar, com es fa al parc de la Ciutadella, si el primer acte, la primera trobada, es podia fer al Parlament. I demà a les deu del matí els rebo. Tindrem una trobada en la qual alguns experts i investigadors coneguts parlaran del moment en què està Catalunya pel que fa a la ciència i la investigació.

I sabent que venia aquí, a aquest sopar, he mirat alguns dels qui venien a aquest acte. I el que puc dir és el següent: estem en un bon moment, en l'àmbit de la recerca. Catalunya està, en aquest moment, dins la Unió Europea, en un dels millors rànquings. Segons en quins projectes, està en el tercer lloc; segons en quins, en el desè. Penseu, però, que Espanya està en el catorzè o el vintè. Quan Catalunya està en un moment com aquest, difícil des del punt de vista econòmic, no ha deixat de banda els investigadors. I el que ha fet és intentar concentrar esforços, intentar implicar-hi molt la societat civil. I s'hi ha implicat, i en aquest moment tenim grans investigadors que defensen, des de Catalunya mateix, o des dels Estats Units, o des de Suïssa, la investigació que es fa a Catalunya. I en el cas del càncer, Barcelona ja és coneguda mundialment, en diversos àmbits i pel que fa a diverses malalties relacionades. I això vol dir que en aquest àmbit anem bé, que en aquest àmbit no hem baixat. L'1,5 per cent de les persones que treballen a Catalunya ho fan en el camp de la investigació. I, per tant, comença a ser un àmbit competitiu. I el que necessitem, igual que necessitem apostar per la indústria agroalimentària, o la del disseny, o la de l'automoció, o la del turisme, és apostar per la investigació. Si en aquest moment els qui hem estat o podem estar malalts de càncer tenim una major esperança de vida és gràcies a aquesta recerca que fan tots aquests investigadors, aquests laboratoris i aquests centres de recerca a Catalunya; per tota la gent, per tot el món, però molt especialment pensant en Catalunya.

I no voldria dir res més, perquè hem de sopar, i, si no, no us deixaré sopar, i hem d'acabar aviat, perquè encara és dia feiner. Per tant, vull agrair-los la invitació, felicitar-los tots, tornar a felicitar els dos representants més importants d'Oncolliga, desitjar-los que continuïn treballant en la mateixa línia, que no defalleixin, que hem de continuar treballant. I ens en sortirem. Amb el granet de sorra de cadascun de nosaltres aquest país tornarà a ser el motor econòmic i social que sempre ha estat.

Moltes gràcies.